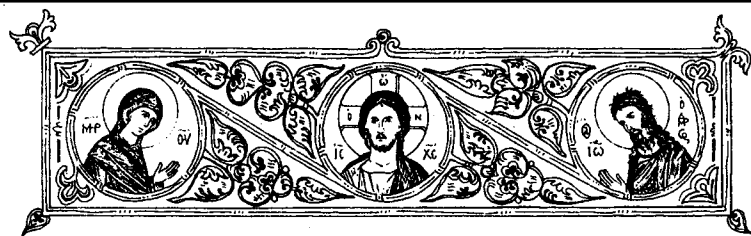

Παπα-Δημήτρης Γκαγκαστάθης

Ο κληρικός πού τίμησε ιερωσύνην, ἔζησε εὐαγγελικά καί παραδοσιακά, ἐδόξασε τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καί εὐεργέτησε μέ ποικίλους τρόπους τήν κοινωνίαν μας, τόν λαόν τοῦ Θεοῦ. Ἄς ἔχωμεν τὰς εὐχὰς του.

Σκέψεις φωτεινές τοῦ ἀειμνήστου ἐναρέτου κληρικοῦ π. Δημητρίου Γκαγκαστάθης (1902-1975), δανεισμένες ἀποσπασματικά ἀπό ἐπιστολές του

Θά θυσιασθῶ καί ἐγώ μαζί του

* Ἐπειτα ἀπό τά πολλά πού τούς εἶπα, ὅ,τι μέ ἐφώτισε ὁ Κύριος, ἔτρεχα μαζί μέ τόν μελλοθάνατο καί αὐτός πιασμένος ἀπό τό ράσο μου δέν ξεχώριζε... Τελευταῖα τούς λέγω, θά θυσιασθῶ καί ἐγώ μαζί του, διότι ἐπιβάλλεται, ὅπως λέγει ὁ Κύριος: *«Τήν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων»*. Ἀφοῦ εἶδαν τήν ἀμετάβλητο γνώμη μου καί δέν γίνονταν τίποτε, λέγουν: *Νά ἔχης χάρη στόν παπᾶ καί ἀφήνεσαι ἐλεύθερος, ἐδόξασα τόν Θεό, διότι ἀπόλαυσα τό ποθούμενο. Γυρίζω τότε καί λέγω:*

*Δάσκαλε, βλέπεις πῶς ἔρχονται τά πράγματα; Πῶς τά φέρνει ὁ Θεός, γιά νά γνωρίσουμε τό, ὅ,τι κάνουμε βρίσκουμε; Τώρα λέγει ὁ Κύριος: *«Ἴδε ὑγιῆς γέγονας μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μή χειρόν σοί τι γένηται»*, καί νά γίνης καλός χριστιανός. Εἰς ἐμένα οὔτε ἓνα εὐχαριστῶ ἀξίζει, μόνον τόν Θεό νά εὐχαριστῆς καί νά δοξάζῃς. Ζῆ σήμερα καί εἶναι διδάσκαλος στά Τρίκαλα. Τό λέγει καί τό κηρύττει, ὅτι εἰ μή ὁ παπᾶς ἐγώ θά ἦμουν σκοτωμένος....*

Χρειάζεται νά μᾶς δώση ἓνα ράπισμα νά συνέλθωμεν

* ...Προβλέπετε μεγάλη δυστυχία καί πτώχεια, ἀλλά ἐπιβάλλεται νά γίνῃ καί αὐτό, διότι εἶναι δοκιμασία τοῦ

Θεοῦ. Ἀφοῦ ὁ Πανάγαθος Θεός, μᾶς ἔχει δώσει ὅλα τὰ ἀγαθὰ, ἔμεῖς ὄχι μόνον τὸν ξεχάσαμε, ἀλλὰ καὶ τὸν βλασφημοῦμε, γι' αὐτὸ χρειάζεται νά μᾶς δώσει κανένα ράπισμα νά συνέλθωμεν....

* Ὁ κόσμος πιστεύει καὶ θρησκεύει, ἀλλὰ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ καλοῦ ποιμένας, νά ἀκούσῃ λόγον Θεοῦ. Διένημα διάφορα βιβλία νά διαβάζουν... Παρακολουθοῦσαν πότε θά τελειώσω τὴν ἀκολουθία γιὰ νά μέ πάρουν στό σαλόνι νά τοὺς πῶ κανένα ὠφέλιμο. Ὅτι μέ ἐφώτιζε ὁ Καλὸς Θεός τοὺς ἔλεγα καὶ ἐγώ. Πλὴν ὅμως τοὺς ἔλεγα: μὴ ζητᾶτε μεγάλα καὶ πολλά πράγματα, διότι εἶμαι ἀγράμματος κληρικός. Ὁ ἓνας τελευταῖος τῆς ἐποχῆς καὶ τὸ σκύβαλον τῆς γῆς. Αὐτοὶ παρακολουθοῦσαν τὸ παράδειγμα καὶ ὄχι τὸ κήρυγμα....

Ὅταν πῆγα νά πληρώσω μου λέγει ἡ διεύθυνσις· εἶναι πληρωμένα τὰ πάντα διὰ τὸν π. Δημήτριον. Λυπούμεθα πού φεύγεις....

* ...Ὁ κόσμος τώρα οὔτε βλέπει οὔτε ἀκούει. Χώθηκεν σέ μεγάλο γκρεμό καὶ τὸν ἔχει μαζί του ὁ Σατανᾶς... Ὅπου ἐργάζεται κανεὶς ἀπ' ἐκεῖ καὶ πληρώνεται.

* Μοῦ γράφεις ὅτι ἀνήκετε στό μικρόν μου ποιμνιον. Αὐτοῦ πέφτεις ἔξω. Ἀφοῦ ἐγώ τὸ δικό μου τὸ μικρὸ ποιμνιο δέν μπορῶ νά διοικήσω καὶ νά φυλάξω, διότι εἶμαι ἓνας μικρὸς τσοπανάκος καὶ δέν μπορῶ νά σηκώσω μεγάλο φορτίο, ἀλλὰ ἀφοῦ τὸ ἐπιμένετε κάνω ὑπακοή καὶ ἐκεῖ ὅπου εἶναι τὰ 99 πρόβατα θά βάλωμε καὶ ἓνα νά γίνουν 100.

Ἀνάλογα μέ τὰς δυνάμεις μου, καίτοι εἶμαι ὁ πῖο ἀμαρτωλὸς κληρικός τῆς ἐποχῆς, δέν παύω νά ἐνοχλῶ καὶ νά φωνάζω στὸν Θεὸ νά προστατεύῃ ὅλο τὸν κόσμον καὶ νά φωτίσῃ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νά ἔλθουν στὴν μάνδρα τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς σωτηρίαν τους. Ἐάν μείνουν ἔξω θά χαθοῦν καὶ θά φαγωθοῦν ἀπὸ τοὺς νοητοὺς λύκους τῆς ἀμαρτίας....

* Εὐλόγημένα μου τέκνα ἐν Κυρίῳ, Χριστὸς Ἀνέστη,

...Καὶ ἐγώ, ἀνάλογα μέ τὰς δυνάμεις μου, πάντα φωνάζω καὶ ἐνοχλῶ τὸν Κύριον νά σᾶς δώσει ὑγείαν, ἀγάπην, εἰρήνην, γιὰ νά ἐργασθῆτε διὰ τὸ ἀγαθὸν τῆς Ἐκκλησίας μας, πού σήμερον κλονίζεται ἀπὸ διαφορὰς αἱρέσεις. Πρέπει πάντες νά ἐπαγρυπνήσωμεν καὶ νά ἐργασθοῦμεν, ἵνα σώσωμεν τὰ πρόβατα ἀπὸ τοὺς λύκους. Δοξάζω τὸν Θεὸν πού ἀκόμη εἰς τὴν ἐνορία μου δέν παρουσιάσθη τίποτε καὶ ἔχω γαλήνη. Πάντα γνωρίζω ἐτοῦτο, ὅτι ἡ ἐργασία ποτέ δέν χάνει. Ὅσον ἐργασθῆς, τόσον θά πληρωθῆς. Ἔτσι ἐγώ ἀντιλαμβάνομαι καίτοι εἶμαι ἀμαρτωλὸς καὶ ἀγράμματος. Ἡ προσευχή εἶναι μεγάλο πρᾶγμα. Ὁμοιάζει μέ τηλέφωνον καὶ πρό παντός τὴν νύκτα καὶ ἔξω, μακρὰν τοῦ κόσμου. Ἔχουμεν καθῆκον πάντες νά παρακαλοῦμεν καὶ νά φωνάζωμεν, ἀπὸ τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας εἰς τὴν Παναγίαν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, νά μεσιτεύῃ εἰς τὸν Κύριον διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀμαρτωλῶν... γιὰ νά τοὺς φωτίσῃ καὶ ἔλθουν εἰς τὴν Μάνδραν τῆς Ἐκκλησίας... Νά παρακαλοῦμεν νά ἐξολοθρεύῃ ὁ Κύριος τοὺς ἐχθρούς τῆς Ἐκκλησίας, πού ρίχνονται ὡς λύκοι νά τὴν καταπίουν. Δυστυχῶς πλανῶνται οἱ ταλαίπωροι καὶ δέν γνωρίζουν τί κάνουν. Ὁ Ἰδιὸς ὁ Χριστὸς τὸ εἶπε εἰς τὸν Πέτρον: «Ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς πίστεως θά οἰκοδομήσω τὴν Ἐκκλησίαν μου καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς». Εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς. Ἐγώ ἔχω ἀπὸ τὴν πείραν τῆς ζωῆς μου πολλά νά εἰπῶ, ὅτι δηλαδὴ ἡ Χριστιανικὴ Ἐρησκεία εἶναι ζωντανή, πλὴν ὅμως πρέπει νά εἴμεθα πλησίον τοῦ Θεοῦ, πρό παντός μέ τὴν ἀγάπην....

Μετά ἀπειρῶν εὐχῶν ὁ πάντων ἔσχατος
Δημ. Γκαγκαστάθης Ἱερεὺς

* Γυρίζοντας ἀπὸ τὸ προσκύνημα σέ ἓνα μεγάλο χωριὸ βλέπω δύο ἱερεῖς νά εὐρίσκωνται στό γήπεδο καὶ νά παίζουν μπάλλα μέ τοὺς νέους. Τί δουλειὰ ἔχουν αὐτοὶ εἰς τὸ γήπεδον, ἔστω καὶ νά μὴ παίξουν; Ἀφοῦ εὐρίσκονται ἐκεῖ καὶ ἀκούουν τὰ αἰσχρὰ τῶν νέων εἶναι ἐνοχοὶ καὶ αὐτοί, τί νά τοὺς διδάξουν ἀφοῦ δέν τὸ πράττουν;

Δέν φταίουν αὐτοί, ἀλλά οἱ μεγάλοι πού τού ἔκαναν καί δέν τούς προσέχουν καί δέν τούς ἐλέγχουν. Θά δώσουν λόγον καί οἱ μεγάλοι...

* Χρειάζονται τά γράμματα, ἀλλά πῶς περισσότερο τοῦ Θεοῦ τά πράγματα...

* Διάβαζα τόν Ὁρθόδοξον Τύπον τοῦ Βασιλοπούλου. Ἄπορῶ καί θαυμάζω, πῶς μέ τόσα γράμματα, δέν κατῶρθωσαν νά βάλουν μέσα τους, τοῦ Θεοῦ τά πράγματα!

* ...Πολύ χάρηκα πού εἶδον νά εἶστε καλά, ἀλλά λυπήθηκα γιά τόν Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης (1970). Νά εἶναι μαζί μέ τόν Φραγκόπαπαν καί τούς ἄλλους, συνεργάζονται μαζί μέ τούς αἱρετικούς; Θέλω νά μάθω, τί πιστεύουν αὐτοί οἱ κληρικοί, πού κάθε ἡμέραν ἐργάζονται εἰς τό Θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου; Τυπικά ἐργάζονται; Δέν μοῦ τό χωράει τό μυαλό μου...

Σήμερον πού σοῦ γράφω, εἶχα Λειτουργία εἰς τούς Ταξιάρχας. Εἶχαν ἔλθει προσκυνηταί. Πρίν ἀρχίσω τήν Λειτουργίαν ἔβαλα βαμβάκι στήν Ἁγία Τράπεζα. Κατά τήν ὥραν τῆς ἐπικλήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐγέμισεν ἡ Ἁγία Τράπεζα ἀπό ἐξαιρετικόν ἄρωμα, πού ἦτον χαρά Θεοῦ καί εὐλογία Κυρίου. Αὐτοί δέν βλέπουν τίποτας; Πορώθηκεν ἡ ψυχή τους καί μολύνονται μέ τούς ἀκαθάρτους;...

* ...Εἶναι ὀργή Θεοῦ, νά μήν ὑπάρχει ἀγάπη πουθενά! Αὐτά βλέπει ὁ λαός καί ἀγριεῖ περισσότερο. Θά λένε, ἀφοῦ αὐτοί δέν ἔχουν ἀγάπην, οἱ Δεσποτάδες καί οἱ παπάδες, τί θά κάνωμε ἐμεῖς; Πῶς τά βλέπεις τά πράγματα ἐσύ, πού διαβάζεις τās ἐφημερίδας καί γνωρίζεις καλύτερα;...

* Ὁ κλῆρος καί ὁ λαός ἔχει χάσει τήν πνευματικότητά του καί πάντα συζητοῦνται ὕλικά καί πολιτικά πράγματα.

* Παπάδες εἶναι καί γίνονται πολλοί, ἀλλά τό ἐρώτημα εἶναι πῶς δέχονται τήν ἱερωσύνην ὡς ἐπάγγελμα ἢ ὡς ὑπόδημα;

* ...Τά λεφτά δέν ἔχουν καμμίαν ἀξίαν, μπροστά εἰς τήν ἀγάπην καί εἰς τήν συμπαράστασιν εἰς τόν πόνον τοῦ αἰτοῦντος.

* Ἄφοῦ δέν ἤμπορῶ νά κηρύξω, τουλάχιστον νά παρακαλέσω τόν Θεόν, τήν Παναγίαν, τούς Ταξιάρχας καί πάντας τούς Ἁγίους νά μεσιτεύσουν, γιά ὅλον τόν κόσμον... Τούς Ἀρχιερεῖς ὅλους, τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Οἰκουμένης, νά τούς δώσῃ ὁ Θεός, ἀγάπην καί εἰρήνην γιά νά ποιμάνουν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ἀγαθῶ καί στηρίζουν τήν Ὁρθοδοξίαν....

* ...Θά πεθάνω ἐπάνω εἰς τό καθῆκον μου, σύμφωνα μέ τήν ὑπόσχεσιν πού ἔχω δώσει, νά παραδώσω τό πνεῦμα μου εἰς τόν Ναόν τῶν Ταξιάρχων... Τό πρωῒ ἔκανα τήν Θεῖαν Λειτουργίαν, χωρίς νά αισθανθῶ καμμία κούρασιν. Τό ἄρωμα ἀπό τήν Ἁγίαν Τράπεζαν μέ ἐνδυνάμωνε καί μέ ἀνακούφιζεν. Ὁ Ναός γεμάτος ἀπό ἐνορίτας στεκότανε μέ προσοχή καί παρακολουθοῦσαν, θαυμάζοντες πού μέ ἔβλεπαν, ὡς λειτουργῶν μετὰ τήν ἐγχείρησιν, καί ἀπό συγκίνησιν ἐδάκρυζον....

Σέ κάθε ἀκολουθία, ὅταν θυμιάζω, μέ τό μικρό θυμιατό, ὅλους τούς Ἁγίους τούς παρακαλῶ νά προστατέψουν ὅλον τόν κόσμον καί νά φωτίσουν ὅλους τούς ἀνθρώπους, νά ἀγαπηθοῦν, νά ἔλθῃ μία γαλήνη τοῦ Θεοῦ, καί ἔλθουν ὅλοι εἰς τήν Μάνδραν τῆς Ἐκκλησίας μέ ἓνα ποιμένα, τόν Χριστόν. Παρακαλῶ νά τούς φωτίσῃ ὅλους τούς πλανεμένους νά πιστέψουν καί ἔλθουν εἰς τās ἀγκάλας τῆς Ἐκκλησίας, πού τās ἔχει ἀνοικτάς καί τούς περιμένει. Ἐγῶ αὐτά γνωρίζω νά λέγω, καί νά ἐνοχλῶ τόν Θεόν, τήν Παναγίαν, τούς Ταξιάρχας καί πάντας τούς Ἁγίους. Ἐάν ὁμως δέν εἶναι ἀρεστά, ἄς μέ συγχωρήσουν, διότι εἶμαι ἀγράμματος καί δέν γνωρίζω τί ζητῶ....

* Σᾶς διηγοῦμαι ἓνα σοβαρό πρᾶγμα, γιά ἓνα ἀσθενῆ κατάκειτο, πού ἐπὶ ἓνα μῆνα παρακαλοῦσα νά τόν θεραπεύσουν. Στίς 5 Αὐγούστου, τοῦ 1965, περασμένη ἡ ὥρα, παρακάλεσα πολύ τούς Ἀρχαγγέλους καί ἀκούω μιά φωνή...

νή νά μέ λέγη: «Δέν μᾶς ἐπιτρέπει ὁ Κύριος νά τόν θερα-
πεύσωμεν διά τήν σκληροκαρδίαν καί γαστριμαργίαν
του, διότι τό 1942, μέ τήν πείναν, δέν ἔδωκεν ψωμί τόν
τάδε», μέ εἶπαν τό ὄνομα, «καί πέθανεν. Εἶχε καί τόν ἐ-
ζήτησε ὀλίγον, ἀλλά ἐστάθη ἀδύνατον νά δώση, ὁ σκλη-
ρόκαρδος, τόν συνάδελφόν του καί δι' αὐτό βασανίζε-
ται...».

Τότε τί νά κάνωμε καί ἐμεῖς πού εἴμεθα ἀρχεῖοι δοῦ-
λοι τοῦ Κυρίου;

Ἄσπον ἀφορᾶ γιά τό παιδί, οἱ ἀρχές θά τό βροῦν ὅ-
που καί νά πηγαῖνη. Τό ζήτημα εἶναι νά φωτισθῇ ὁ πατέ-
ρας παρά τοῦ Θεοῦ καί νά καταλάβῃ ὁ μόνος του καί νά ἐ-
πιστρέψῃ εἰς τό σπίτι του, καί νά ἀποσυρθῇ ἀπό τό αἰ-
σχρόν αὐτό ὑποκείμενον. *Αὐτά τά παθαίνουμε, διότι μᾶς
βρίσκει ὁ Σατανᾶς μέ χλιαρή πίστιν, πού φεύγουμε ἀπό
τόν Θεόν καί βρίσκει εὐκαιρία ὁ διάβολος καί κάνει τήν
δουλειά του.*

*Πάντως οἱ νέοι, ὡς ἐπί τό πλεῖστον, ἔχουν φύγει ἀπό
τόν δρόμον τοῦ Θεοῦ καί ὁ Σατανᾶς, σήμερον, μῆπκεν
εἰς τό γυναικεῖον φύλον καί ξεγελοῦν τούς ἄνδρας καί
πρό παντός τούς νέους....*

Μετά ἀπείρων εὐχῶν ὁ ἁμαρτωλός καί
τελευταῖος κληρικός τῆς ἐποχῆς
Δημ. Γκαγκαστάθης Ἱερεῦς

* Εὐρισκόμουν εἰς τά Λουτρά Σμοκόβου. Ἄνάλογα μέ
τίς δυνάμεις μου, ἔλεγα κάθε βράδυ, ὅ,τι φώτιζεν ὁ Θεός.
Θέλανε νά ἀκούσουν λόγον Θεοῦ. Κουράσθηκα ὀλίγον,
ἀλλά καί ἐπιβάλλονταν. Πάντως ὁ λαός πιστεύει, ἀλλά
ἔχει ἀνάγκη ἀπό ἐργάτας τοῦ Χριστοῦ καλοῦς. Δέν εὐρι-
σκόμεθα καλά. Τί θά γίνῃ, ἕνας Θεός γνωρίζει. Χρειάζε-
ται προσευχή. Μέχρι τήν ὥρα πού ἐπρόκειτο νά φύγω,
τούς εἶπα ὅσα ἐφώτισεν ὁ Κύριος.

Εἰς τό τέλος οἱ προῖστάμενοι τῶν Λουτρῶν μου εἶ-
παν: «Γιά τόν πατέρα Δημήτριον εἶναι τά πάντα πληρω-
μένα». Τί ἐξοικονομεῖ ὁ καλός Θεός εἰς τούς ἐργάτας

του! Δέν τούς ἀφήνει, πάντα τούς προστατεύει καί τούς
ὀδηγεῖ εἰς τόν ἀγαθόν. Πέρασα καί ἀπό τήν Μητρόπο-
λιν Καρδίτσης νά πάρω τήν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτά-
του, καί ἐκεῖ κάτι τούς εἶπα. Χρειάζεται ἐργασία μεγά-
λη, μέ καλό παράδειγμα τοῦ ἱερέως, τοῦ δασκάλου
κ.λ.π.....

* ...Ὅ,τι μᾶς χρεωστᾶ ὁ Θεός θά μᾶς δώση καί ὅπως
θά ἐργασθοῦμε ἔτσι θά πληρωθοῦμε, δέν χρειάζεται στε-
νοχώρια. Γράφεις νά προσεύχωμαι γιά τόν κόσμον, πά-
ντα φωνάζω καί ἐνοχλῶ τόν καλόν Θεόν, τήν Παναγίαν,
τούς Ταξιάρχας..., ἀλλά εἶναι δυνατόν νά γίνῃ δεκτὴ ἡ
προσευχή ἑνός ἁμαρτωλοῦ καί ἀναξίου ἱερέως;....

* ...Εἶμαι καλά καί γιά σᾶς πάντοτε προσεύχομαι, ὅ-
πως ὁ καλός Θεός σᾶς προστατεύῃ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν
καί σᾶς δίνῃ ὑγείαν, ἀγάπην, ὁμόνοιαν, πού εἶναι ὁ με-
γαλύτερος πλοῦτος τοῦ χριστιανοῦ. Τρία εἶναι τά κυριώ-
τερα ἀγαθὰ τοῦ ἀνθρώπου, ὑγεία, εὐτυχία καί ἡσυχία,
ἀλλά αὐτά γιά νά τά ἀποκτήσῃ κανεὶς πρέπει νά συνερ-
γάζεται μέ τόν Θεόν, νά τηρῇ τὰς ἐντολάς Του, πού λέ-
γει εἰς τήν Ἁγ. Γραφή. Τά, «ὅσα μισεῖς ἐτέρῳ μὴ ποιή-
σεις» καί «ὁ ἀγαπῶν τήν ἀδικίαν μισεῖ τήν ἑαυτοῦ ψυ-
χήν», καί ἕνα παραπάνω γιά μᾶς τούς κληρικούς «τὴν
ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων», πού λέγει ὁ Κύ-
ριος. Κάνω τήν ἐρώτησιν: Τά διατηροῦμεν ἐμεῖς ὅλα αὐ-
τά τά ὀλίγα, πού στηρίζεται τό πᾶν; Ἐάν ἐγώ ὁ ἱερεὺς θά
κηρύξω καί δέν τό πράξω, ἄκυρον τό κήρυγμα. Τώρα
καί πάντοτε, ἀπό τόν ἄνθρωπον, κηρύττεται ἡ πρᾶξις
του....

* Ἐχω ξεχωριστά τά ὀνόματα τῶν ἀσθενῶν. Πρῶτον
ἔχω τόν ἑαυτόν μου, τόν ἁμαρτωλόν, δεύτερον τούς κα-
τοικοῦντας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, διότι ἐπιβάλλεται, εἶναι
τά πρόβατά μου, τῆς ποιμνῆς μου. Ἐχω χρέος. Τρίτον
παρακαλῶ διὰ τούς μισοῦντας, τούς ἀδικοῦντας, τούς
πλανεμένους, τούς ἐν ἐξορίαις καί φυλακαῖς καί πικραῖς
δουλείαις ὑπὸ τῶν ἀθέων κομμουνιστῶν, νά τούς στηρί-
ξῃ ὁ Θεός καί νά φωτίσῃ τούς διώκοντας τήν Ἐκκλη-

σίαν. Τούς νέους τούς παραστρατημένους νά τούς φωτίση ἡ Παναγία, νά ἔλθουν εἰς τήν μάνδραν τῆς Ἐκκλησίας. Τούς ὀχλουμένους ὑπό πνευμάτων ἀκαθάρτων, τούς ἐν ἀσθενείαις κατακειμένους... Τούς Ἀρχιερεῖς νά τούς φωτίση νά ποιμάνουν τήν Ἐκκλησίαν καί νά στηρίζουν τήν Ὁρθοδοξίαν. Τούς Ἱερεῖς, Ἱερομονάχους, Μοναχούς, Μοναχάς καί πάντας τούς εὐσεβεῖς χριστιανούς, ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης κ.λ.π. Ἀφοῦ δέν εἶμαι ἄξιος νά κηρύξω, νά κάμω ὅτι ἤμπορῶ....

* * *

...Παρακαλῶ τόν Θεό, τήν Παναγία νά μή φύγουν τά παιδιά ἀπό τόν δρόμο τοῦ Θεοῦ, γιατί σήμερα θέλουμε ἀνθρώπους καί ὄχι πλούτη. Τά ἄλλα διά τῆς ὑπομονῆς καί πίστεως θά τά περάσης.

Εἰς τό κρεβάτι πού βρίσκομαι ἔχω καί ἓνα μανδῆλι, νά σκουπίζω τά δάκρυα τῶν ἁμαρτιῶν μου καί ἴσως ὁ Καλός Θεός νά μέ λυπηθῆ, καί ποθῶ αὐτό νά ἀφήσω. Τίποτες ἄλλο δέν θυμᾶμαι εἰς τήν ζωήν μου, μόνο τά δυσβάστακτα φορτία τῶν ἁμαρτιῶν μου. Τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἶναι μέγαλον.... Ἐκεῖ ἔχω τήν ἐλπίδα μου.

Ὅπως δέν εἶναι δυνατόν νά ἐγκαταλείψῃ ἓνας καλός πατέρας τά παιδιά του, ἔτσι καί ἐγώ, δύο καί τρεῖς φορές τήν νύκτα, μέ τήν νοερά προσευχή, κάνω τόν γύρω τοῦ κόσμου... Τελειώνοντας ἀπό τό Σιδηρόκαστρον, κατεβαίνω εἰς τήν Θεσσαλονίκην, πιάνω τήν Λάρισα καί οὕτω καθ' ἑξῆς. Τί νά κάνω ἄλλο τώρα, ἀφοῦ οἱ σωματικές μου δυνάμεις μέ ἐγκατέλειψαν; Εἰς τήν νοερά προσευχή μέ τό κομποσχοῖνι εἶμαι πολύ καλύτερα. Αἰσθάνομαι τώρα μίαν χαράν καί ἀγαλλίασιν καί περιμένω μετά χαρᾶς τό ἀπολυτήριο γιά τήν αἰωνιότητα. Ἐργάσθηκα καί θά ἐργασθῶ ὅσον ὁ Καλός Θεός μου ἐπιτρέψῃ καί θέλω εἰς τήν τελευταία μου πνοή νά εἶναι τό στόμα μου γεμάτο μέ τό «Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε». Ἀμήν.

Μή στεναχωρῆσαι γιά τίς δοκιμασίες πού περνᾶς. Ζῆ ὁ Χριστός καί τόν κόσμον προστατεύει....

Καθημερινῶς ὁ Θεός δείχνει θαύματα

* ...Ἐγώ γνωρίζω ὅτι εἶμαι ἓνα σκύβαλον τῆς γῆς, γι' αὐτό φωνάζω καί κλαίω γιά τίς ἁμαρτίες μου...

Δυό φορές τήν νύκτα ἔρχομαι νοερῶς πλησίον σας, εἰς τάς 10 καί 2 καί καμμιά φορά καί εἰς τίς 5 τό πρωῖ καί κάνω προσκλητήριο τά καλά μου παιδιά καί καλούς ἐργάτες τοῦ Θεοῦ. Εὐχόμαι νά τά δώσῃ ὁ Καλός Θεός καί ἡ Παναγία ὑγεία, ἀγάπη, ὑπακοή, ὑπομονή, φώτιση καί ἐνίσχυση γιά νά ἀνταπεξέλθουν εἰς τόν σκληρόν ἀγῶνα πού ἔχουν.

Πράγματι σήμερα ἔχομεν ἄλλο μαρτύριον καί πρέπει νά ἀγωνισθοῦμε γιά νά πληρωθοῦμε.

Κατίχνια εἶναι θά περάση καί αὐτή, διότι ὅταν θά ἀνατεῖλῃ ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Ἀγάπης, τῆς Εἰρήνης τί θά γίνουν, ποῦ θά κρύβονται ὅλοι οἱ ἀμετανόητοι τῆς γῆς; Ὅπου καί νά πηγαίνουν θά τούς κυνηγᾷ ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ. Δέν θέλω νά φοβηθῆτε διόλου διά τίς καταστάσεις καί τίς ἀνωμαλίες τοῦ σημερινοῦ καιροῦ. Ὁ Θεός τόν ἄνθρωπον πού ἔχει μαζί του, δέν τόν ἀφήνει νά χαθῆ, τόν χρειάζεται. Ἐγώ παίρνω παράδειγμα τόν ἐαυτόν μου, καίτοι ἁμαρτωλός ἤμουν, ἐν τούτοις ὁ Θεός, ἡ Παναγία καί οἱ Ἀρχάγγελοι μέ βγάλανε ἀπό τούς Τούρκους εἰς τήν Μ. Ἀσία. Τούς ἔφυγα τήν 23 Αὐγούστου 1922 ἡμέρα Τρίτη, χωρίς νά μπορέσουν νά μέ ρίξουν κάτω Ὅπως οἱ γυναῖκες ἑνός χωριοῦ μαζεύονται ὅλες καί κυνηγοῦν μιά κότα καί τίς φεύγει, τό ἴδιο ἔγινε καί εἰς ἐμένα εἰς τό Σαλεχλῆ τῆς Μ. Ἀσίας κατά τήν ὀπισθοχώρηση. Καθημερινῶς ὁ Θεός δείχνει θαύματα, ἀλλά ὁ λαός δέν τά πιστεύει....

* Ἐκεῖ εἰς τούς Ταξιάρχας παρακαλῶ τόν Θεόν, τήν Παναγίαν, πάντας τούς Ἁγίους καί πρό παντός τούς προστάτας μου Ἀρχαγγέλους, ἵνα βοηθήσουν καί παρακαλέσουν τόν Θεόν νά εὐσπλαχνισθῆ τά πλάσματά του, νά φωτίση τούς πλανεμένους νά ἔλθουν εἰς τήν Μάνδραν τῆς Ἐκκλησίας, πρό παντός τούς νέους. Προσεύχομαι

*Ἐδῶ θά μείνουν ὄλα,
μόνον τά καλά ἔργα θά μᾶς συνοδεύσουν.*

* Ὁ Θεός συναντᾶ καί γνωρίζει τούς ἀνθρώπους του, γιά νά συνεργάζονται διά τό ἔργον Του πρός οἰκοδομήν καί σωτηρίαν ψυχῶν....

* Σᾶς εὐχομαι ἐκ βάθους ψυχῆς καί καρδίας νά ζήσετε χρόνια πολλά καί παρά τοῦ Θεοῦ εὐλογημένα, καί νά ἐργασθῆτε διά τό ἀγαθόν τῆς Ἐκκλησίας, μέ εἰρήνη, ἀγάπη καί ὁμόνοια. Νά γίνετε παράδειγμα τῆς νέας διαστραμμένης γενεᾶς. Θέλω δέ νά σταματήσετε εἰς τό ὕψος, ὡς στύλοι ἀκλόνητοι τῆς Ὁρθοδοξίας καί φάροι τῆς Ἐκκλησίας μας... Θά συναντήσετε καί πολλά ἐμπόδια εἰς τήν ζωήν σας. Ὁ Σατανᾶς θά μεταχειρισθῆ πολλές τέχνας, γιά νά σᾶς γκρεμίση....

Ὡς ἐπί τό πλεῖστον τά ἀνδρόγυνα σήμερον εὐρίσκονται ἐν διαστάσει, διότι δέν ὑπάρχει εὐλογία Θεοῦ... Δέν ἔχουν ἀγάπη. Μεγάλο κατήφορο ἔχουν πάρει. Κατήτησαν τό μυστήριον τοῦ γάμου ἀνθρωποεμπόριον. Κοιτάζουν τόν χρυσόν καί ὄχι τόν Χριστόν. Δέν ἐρωτοῦν γιά τό ἄτομον, τί εἶναι. Λεπτά μόνον καί ἄς εἶναι σάρα - μάρα καί τό κοκορέτσι, πού λέγει ἡ παροιμία... Πιστεύω ὅτι ὑπάρχουν ἀγνές ψυχές, πού προσεύχονται καί παρακαλοῦν καί ἀγρυπνοῦν γιά ἐμᾶς καί δι' αὐτό μακροθυμεῖ ὁ καλός Θεός, περιμένοντας τήν μετάνοιά μας....

* Χρειαζονται παντοῦ καλοί ἄνθρωποι διά νά σταματήσουν μερικούς, καί νά σωθῆ καί καμμί ψυχή.

* Ὁ Θεός ἐξοικονομεῖ τά πάντα διά τόν ἄνθρωπον πού τόν ἀγαπᾶ καί τηρεῖ τās ἐντολάς Του.

* Ὅλα τά μεταχειρίζεται ὁ Σατανᾶς, γιά νά μᾶς ἀπογοητεύση καί νά παραιτηθοῦμε ἀπό τόν καλόν δρόμον τῆς Ἐκκλησίας. Μήν φοβᾶσαι, ὄλα αὐτά διά τῆς προσευχῆς θά τά ἀνταπεξέλθουμε. Θά ἀγωνισθοῦμε γιά νά πληρωθοῦμε. Τά δικά μου εἶναι περισσότερα, ὄλα ὅμως τά ὑπέμεινα, γιά τόν Χριστόν.

γιά τούς μισοῦντας, τούς ἀδικουμένους, τούς ἐν ἐξορίαις καί πικραῖς δουλείαις, τούς ὀχλουμένους ὑπό πνευμάτων ἀκαθάρτων, τούς ἐν ἀσθενείαις κατακειμένους. Προσεύχομαι γιά τούς Ἀρχιερεῖς καί παρακαλῶ νά τούς φωτίση ὁ Θεός, ὥστε νά ποιμάνουν τήν Ἐκκλησίαν ἐπ' ἀγαθῶ καί νά στηρίξουν τήν Ὁρθοδοξίαν. Γιά τούς Ἱερεῖς, Ἱερομονάχους, Ἱεροδιακόνους, Μοναχοῦς, Μοναχάς καί γιά ὄλους τούς εὐσεβεῖς χριστιανούς, κ.λ.π. Ἐρωτῶ: «Κάμω καλά ἢ ὄχι; Μήπως ἐνοχλῶ τόν Θεόν πού τόν παρακαλῶ νά δώση ἀγάπη, εἰρήνη εἰς ὄλον τόν κόσμον καί πού ἐπαγρυπνῶ ὅπως ὁ τσοπάνος; πού κοιμῶνται τά πρόβατα καί αὐτός στέκει ὄρθιος καί ἐπαγρυπνεῖ καί φωνάζει γιά νά μήν ἔλθουν οἱ λύκοι καί φάγουν τά πρόβατα. Αὐτό ἐπιβάλλεται εἰς ἐμᾶς, κατά τήν πτωχήν μου γνώμην....

*Μετὰ αὐτῶν ἐν ἔχῳ ὁ Ἀμαρτωλὸς καί
ὁ Μικρὸς Παιδάκιος ὁ ἁγνὸς τῆς ἐνοχίας
Μαγνὸν τῷ Σινὶ λαῶν τῆς οὐκ ἐπισημῆς
Γιαννῆ*

*Ὁ μακαριστὸς παπα-Δημήτριος
μέ τόν ἀείμνηστον Γεώργιον Ἀϊδίνην,
ἐπαρχον Σιντικῆς στό Σιδηρόκαστρο.*

* Γιά νά σώσωμε πλανεμένες ψυχές χρειάζεται κόπος καί χρήματα... Ὁ λαός πιστεύει, ἀλλά θέλει καί μερακλή τσοπάνο. Αὐτό κατάλαβα... Σύμφωνα μέ τήν ἐργασία ὁ ἄνθρωπος θά πάρη καί τήν ἀξία ἀπό τόν Κύριον.

* ...Μοῦ ἔστειλες τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας πού δακρῦζει, τό πιστεύω. Ἀλλά ἡ Παναγία δείχνει μέ τό δάκρυ ὅτι εὐρίσκεται στεναχωρημένη, διότι βλέπει τό τί γίνεται..., καί διότι τήν βλαστημοῦν. Πόσους ἀγῶνας θά κάνη γιά νά μᾶς σώση ἀπό τήν ὀργή τοῦ Θεοῦ καί ἐμεῖς μένουμε ὡς λίθοι ἀναίσθητοι; Ποιός ξεύρει πότε ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ θά ξεσπάσῃ καί μέ τί τιμωρία;...

* ...Σᾶς εὐχαριστῶ γιά τίς εὐχές, καλή πνευματική πρόοδο καί νά εἴστε πάντοτε εἰς τόν δρόμον τοῦ Θεοῦ. Μόνον αὐτός ὁ δρόμος εἶναι ἐξησφαλισμένος, δηλαδή ὁ χριστιανικός. Ὁ ἄλλος δρόμος δείχνει κατ' ἀρχάς, ὅτι εἶναι δῆθεν καλός καί χαρούμενος καί εὐκολός. Ἔχει κατήφορον, τεχνικές χαρές καί ἡδονές, ἀλλά, ὅλα αὐτά, ἐξαφανίζονται γρήγορα καί ὀδηγοῦν, στά σίγουρα, εἰς τήν καταστροφήν. Πάντως ὁ σημερινός λαός, ὡς ἐπί τό πλεῖστον βαδίζει τήν ὁδόν τῆς ἀπωλείας καί γι' αὐτό πρέπει νά ἐπαγρυπνήσωμε καί νά προσευχώμεθα ἀδιαλείπτως δι' αὐτούς. Ἴσως σωθῇ καμιά πλανεμένη ψυχή. Κυρίως ἐμεῖς οἱ παπάδες, ἔχουμε μεγάλη εὐθύνην ἀέναντι Θεοῦ καί ἀνθρώπων.

* «Ἐκεῖ ὅπου θά ἐργασθῆς θά πληρωθῆς...».

Ἀξίζει εἰς ἕναν ἄνθρωπον πού σοῦ πλησιάζει καί ἐμεῖς νά τόν πλησιάζωμε, νά τόν βλέπωμε, νά τόν ἀκοῦμε, νά τόν συμβουλευόμεν εἰς τόν πόνον του. Δέν ἔμπορῶ νά ἡσυχάσω, θέλω νά βοηθῆσω κάθε ἄνθρωπον πού μοῦ ζητάει τήν βοήθειαν καί ὅλον τόν κόσμον...

Ἀπό τόν καρπὸν γινώσκεται τό δένδρον ὄχι ἀπό τά φύλλα τά παχειά...

* Πράγματι, παιδί μου, ἔχουμε ζωντανή Θρησκεία, ἀλλά δέν μᾶς ἀρέσει νά τήν ἀκολουθήσωμε, διότι εἶναι ὀλίγον βαρειά καί ἔχει δεσμεύσεις εἰς ὄρισμένα πράγματα. Ὁ λαός θέλει ἐλευθερία καί κατήφορον νά μήν κου-

ράζεται καί ἰδρώνη, ἀλλά δέν ξέρει ὅτι ὁ κατήφορος αὐτός φέρει καί κακόν τέλος. Θά ἀγωνίζεται τότε νά σηκωθῆ καί δέν θά ἔμπορῆ. Εὐκολός ὁ κατήφορος, δύσκολος ὁ ἀνήφορος. Βέβαια αὐτά τά πράγματα τά κάνουν ἐκεῖνοι πού ἔχουν πορωμένην τήν καρδιά τους ἀπό τό κακόν. Εἶδα νά μοῦ γράφης ὅτι βλέπεις χέρι Θεοῦ νά σέ φωτίζει τήν καρδιά, τί ἄλλο πῶς εὐχάριστον πρᾶγμα; Ὁταν ὁ Θεός μεθ' ἡμῶν οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

* Ζωντανή εἶναι ἡ θρησκεία μας, ἀλλά φύγαμε, διότι μᾶς παρέσυρε ὁ ἐγωϊσμός καί ὁ ὕλισμός. Ὅτι μᾶς χρεωστᾶ ὁ Κύριος θά μᾶς τό δώσῃ καί ὅπως θά ἐργασθοῦμε θά πληρωθοῦμε. Δέν πρέπει νά μᾶς κακοφαίνεται...

* Τραγικά τά βλέπω τά πράγματα. Μεγάλο κατήφορο πῆρε ὁ λαός καί ὁ κληρὸς πρῶτα. Κανείς δέν δικαιολογούμεθα. Ἄς ἐπιβλέψῃ ὁ Κύριος καί φωτίσῃ καί στηρίξῃ τήν Ἐκκλησίαν Του. Ἐγὼ δέν φοβοῦμαι νά χαθῆ ἡ Ἐκκλησία οὐδέποτε. Δέν ἐχάθη τότε, πού τήν κατεδίωκαν ὅλοι καί τώρα νά χαθῆ; Πιστεύω ὅτι εἶναι κυβερνήτης ὁ ἴδιος ὁ Θεός καί πάντες οἱ ἐχθροὶ θά ἀφανισθοῦν ἀπό προσώπου τοῦ Θεοῦ.

* Τήν Ἐκκλησίαν μας τήν πολεμοῦν πολλοί. Μᾶς περιεκύκλωσεν ὁ μασωνισμός καί πρέπει νά ἐπαγρυπνήσωμε, ὅπως ὁ καλός Θεός τούς κατατροπώσῃ, καί πιστεύω ὅτι ματαίως κοπιάζουν, διότι ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀρχηγόν τόν Ἰδιον τόν Χριστόν καί, ἐπομένως, δέν πρόκειται νά χαθῆ. Ἀφοῦ δέν ἔμπορῶ νά κηρύξω, ἄς κάνω ὅτι δύναμαι. Γράψατέ μου καί κανένα πνευματικόν, γιά νά στηριχθῶ καί ἐγώ...

* Ὁ Μοναχισμός εἶναι στρατός τοῦ Χριστοῦ καί ἐχθρός τοῦ Διαβόλου... Χωρίς τά φυλάκια (τά Μοναστήρια) ὁ ἐχθρός (διάβολος) θά μᾶς αἰχμαλωτίσῃ καί θά μᾶς καταπιῆ...

Ὅπως ἕνας ξένος στρατός φοβᾶται τά ἀεροπλάνα καί κρύβεται, ἔτσι καί ὁ Σατανᾶς φοβᾶται τήν προσευχή τῶν μοναχῶν καί φεύγει... Ὁ Σατανᾶς φοβᾶται πολύ τήν ὑπακοή.

* ...Μέ τίς προσευχές σας είμαι καλά. Μοῦ κουράζει ὁμως ἡ κατάστασις τῆς Ἐκκλησίας Ἑλλάδος καί Κύπρου. Τί πράγματα εἶναι αὐτά πού γίνονται εἰς τούς μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας; Μᾶς ἦλθεν τό τέλος μας. Θά χαθοῦμε. Τό μεγάλο ἀλληλοφάγωμα Ἀρχιερέων καί Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου δέν θά βγῆ σέ καλό. Νά προσευχηθοῦμε πάντες, μικροί καί μεγάλοι, γιά νά φωτίση ὁ Θεός καί ἡ Παναγία νά ἀγαπηθοῦν καί ἐργασθοῦν διά τήν Ἐκκλησίαν, πού τήν κτυποῦν οἱ ξένες αἰρέσεις....

* Πάντως ὁμως ὅλοι οἱ Ἅγιοι ἐδοκιμάσθησαν, ἐταλαιπωρήθησαν εἰς τόν κόσμον ἐτοῦτον διά νά κερδίσουν τόν αἰώνιον Παράδεισον. Δέν πρέπει νά στεναχωρούμεθα τόσον, μᾶλλον νά χαιρώμεθα, διότι διωκόμεθα διά τόν Χριστόν....

* Ἔχω μιά ζωή εἰς τήν Ἐκκλησίαν. Μ' ἀρέσει. Μέ πονάει καί θέλω ὅλος ὁ κόσμος νά ἔλθῃ εἰς τήν Ἐκκλησίαν. Εἶναι πολύ γλυκός ὁ Χριστός... Νά δουλέψῃς, μέ τήν δύναμη τοῦ Θεοῦ, καλά καί σωστά διότι ὁ κόσμος σήμερον δέν θέλει λόγια, ἀλλά ἔργα....

** Εἶμαι πολύ εὐτυχής πού ὁ Κύριος μέ δώρησε τό ἀνώτερον δῶρον, τό κρεββάτι τοῦ πόνου.*

* Ὁ Θεός τά ἔχει ὅλα ὑπό τήν ἐπίβλεψίν του, καί ἕαν Αὐτός δέν ἐπιτρέψῃ, δέν γίνεται τίποτας. Αὐτά τά γράφω καί τά διαπιστώνω· «ὅταν ὁ Θεός μεθ' ἡμῶν οὐδεὶς καθ' ἡμῶν».